

به گزارش روابط عمومی دفتر امام جمعه لاریجان:
برگزاری نماز جمعه شهر رینه. ۶ تیر ماه سال ۱۴۰۴

خطبه اول:

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين أحمدّه و أشكره و
أستعينه و أستغفره و أتوكل عليه و أصلي و أسلم على حبيبه و نجيبه و
خيرته في خلقه حافظ سرّه و مبلّغ رسالاته بشير رحمته و نذير نقمته
سيّدنا و نبينا و حبيب قلوبنا أبي القاسم المصطفى محمّد و على آله
الأطيبين الأطهرين و صحبه المنتخبين و من تبعهم باحسان الى يوم
الدّين.

قال الله العظيم في كتابه الكريم:

«إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ

بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ» شُعْرَا/۲۲۷

ترجمه: " مگر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و خدا را بسیار به یاد آورده و پس از آنکه مورد ستم قرار گرفته اند یاری خواسته اند و کسانی که ستم کرده اند بزودی خواهند دانست به کدام بازگشتگاه بر خواهند گشت."

"أَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ فَإِنَّهَا خَيْرُ مَا تَوَصَّى الْعِبَادُ بِهِ وَخَيْرُ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ عِنْدَ اللَّهِ" خودم و همه شما بندگان خدا را در این روزِ جمعهٔ اولِ ماهِ محرم سال ۱۴۴۷ هجری قمری به رعایت تقوایِ الهی و نظم در امور سفارش میکنم که سفارشی والاتر از این مهم در عالم هستی وجود ندارد. در روز عاشورا و زمانی که امام حسین(ع)

اولین خطبه خویش را ایراد میفرمود ناگهان صدای گریه بعضی زنان و دخترانِ کاروان حسینی که به سخنان آنحضرت گوش فرا میدادند بلند شد. امام (ع) سخنش را قطع کرد و به برادرش عباس (ع) و فرزندش علی اکبر (ع) مأموریت داد که آنها را به سکوت و آرامش دعوت کنند و این جمله را نیز اضافه کرد که آنان گریه های زیادی در پیش دارند. زمانی که بانوان و کودکان آرام شدند امام مجدداً شروع به سخن گفتن کرد و پس از حمد و سپاس خداوند فرمود: «بندگانِ خدا از خدا بترسید و از دنیا بَر حَذَر باشید اگر بنا بود همه دنیا به یک نفر داده شود یا یک فرد برای همیشه در دنیا بماند پیامبران برای بقا سزاوارتر بودند و جلب خشنودی آنان بهتر و چنین حکمی خوشایندتر بود ولی هرگز! زیرا خداوند دنیا را برای فانی شدن خلق کرده که تازه هایش کهنه و نعمتهایش زایل و سُرور و شادی اش به غم و اندوه مبدل خواهد شد منزلی پست و خانه ای موقت است. پس بندگانِ خدا

إتقوا الله! اگر نگاهی به حماسه حسینی بیندازیم آن را برابر با حماسه قرآن می یابیم چون حماسه قرآن یک حماسه انسانی است و حماسه سیدالشهدا هم یک حماسه انسانی هست همان طوریکه قرآن یک رویداد عاطفی و احساسی نبود رویداد سیدالشهدا هم تنها رویداد احساسی و عاطفی نبود لذا این بحث بسیار عمیق است. در حماسه قرآنی چند چیز لازم است اول: أصل نخستین. دوم: پیشتاز بودن یعنی کسی بر او سبقت نمیگیرد. سوم: یگانه بودن که در آن هیچ حماسه ای واقع نمیشود. چهارم: جاودانگی یعنی همیشه هست هیچگاه از بین نمی رود لذا امام حسین حماسه نخستین قرآن هست چون در نهضت خودش هیچ گونه ابهامی نگذاشت در اینمورد چند مورد را خدمت شما عرض میکنم ۱- نامه امام حسین به مردم بصره! متن نامه این است: پیامبر از دنیا رفت و مردم خلافت و حکومت را از ما گرفتند و ما برای جلوگیری از تفرقه چیزی نگفتیم در حالی که خلافت را حق

مُسَلِّمٌ خود میدانستیم و مردم هم خلافت را حَقِّ مُسَلِّمِ ما میدانستند این را
میگویند و ارستگی از ابهام خیلی زیبا نهضت را مشخص کرد فرمود:
شما هم میدانید خلافت مال ماست ما هم میدانیم خلافت مال ماست.
مگر أَشْعَثُ و عُمَرُ سَعْدِ نمیدانند من چه کسی هستم؟ مگر سپاهِ عُمَرِ
سَعْدِ نمیدانند من کیم؟! ۲- صراحتِ امام حسین با سپاهِ حُرّ. وقتی با حُرّ
روبرو شد فرمود حُرّ به تو و أصحابِ تو میگویم اگر شما تقوا پیشه
کنید و حق را به اهلش بدهید خدا بیشتر راضی است تا اینکه امروز
بیایید در مقابل من بایستید حُرّ سرش را پایین انداخت. ۳- هشدارِ امام
حسین به کوفیان. سیدالشهدا در کشته شدن یارانش ابهام نگذاشت حتی
بالاخر از آنهایی که بعنوان لَثَارَاتِ الْحُسَيْنِ قیام کردند مثل مختار را
إِسْمِ میبرد که در این زمینه دو مورد را بیان میکنم: امام در روز
عاشورا فرمود از آن جوان ثقفی بترسید وقتی مختار قیام کرد بعد از
دو سال گفتند واقعاً ابیعبداً الله راست میگفت آن جوان ثقفی کسانی را که

در کربلا بر علیه امام حسین شرکت کرده بودند کسی را باقی نگذاشت
من اول فکر میکردم سیدالشهدا این مطلب را فقط در روز عاشورا
فرمود ولی در طی بحث قبل از اینکه به کربلا بیاید هم تذکر داده بودند
وقتی به سرزمین ذاتِ عرق رسید آقای به نام جعفر بن سلیمان از سفر
حج بر میگشت از قافله جا مانده بود در صحرا متحیر اینطرف و
آنطرف میرفت راه را گم کرده بود ناگهان دید خیمه هایی از دور
نمایان است متوجه شد برای امام حسین علیه السلام است امام به جعفر
بن سلیمان گفت تو حاضر نیستی با من در کربلا بمانی ولی شاهد باش
این نامه های مردم کوفه است که برای من فرستادند و همینهایی که
برایم نامه دادند قاتل من هستند!! شخصی به نام قُرّه به سیدالشهدا در
کربلا زخم زبان زد امام در روز عاشورا فرمود قُرّه سرت را بالا
بگیر اما او سرش را پایین گرفت یک نفر سر قُرّه را بالا آورد گفت
ببین حسین با تو چکار دارد؟ حضرت فرمود: تو در نامه ات نوشتی

باغ من میوه اش رسیده سرسبزی و شادابی باغ من به بی نهایت رسیده
میخواهم باغ را بدست شما افتتاح کنم تو که اینقدر اعتقاد داشتی اگر
من وارد باغ تو شوم میوه باغ تو افزون میشود پس چرا در صف
دشمن هستی؟! آن ملعون گفت: من چنین نامه ای ننوشتم مرحوم آقای
بُرْقعی یکی از منبری های بزرگ قم بالای منبر میگفت: شمر سر
حسین را بریده من اینقدر دلم نسوخت ولی از اینگونه طعنه هایی که
به امام حسین زدند دلم بیشتر سوخت! معنای این طعنه ها اینست که آقا
دارد دروغ میگوید! ذکر مصیبت را از اینجا شروع کنم و آن اینکه
حسین حج خود را در کربلا تمام کرد قربانی حسین در روز عاشورا
چه بود؟ شما میدانید یکی از اَعْمَالِ حج رَمی جَمَره است که شیاطین را
سنگ بزنند آن روز بجای اینکه مردم شیطان و عُمَرِ سعد را سنگ
بزنند همه دامن هایشان را پُر از سنگ کردند و بر بدنِ اَبی عبدالله زدند
یکی از این سنگها به پیشانی مبارکش اصابت کرد وقتی خواست خون

را پاک کند ناگهان تیر سه شعبه به قلب مبارک حضرت إصابت کرد.
یکی دیگر از اَعمالِ حج حَلَق است یعنی موی سر را تراشیدن. روز
عاشورا حلق حسین چه بود؟ دشمن آمد با ۱۲ ضربت سر از بدن
حسین جدا کرد هر خنجری که میزد زمین کربلا میلرزید. بمیرم زینب
چه حالی داشت؟! در اون لحظه به یکی فرمود نبرید و در یک جای
دیگر فرمود نزنید در مدینه داد میزد مادرم فاطمه را نزنید اما در
کربلا بالای تل زینبیه میفرمود سر داداشم را نبرید چون مادرم زهرا
دارد نگاه میکند. ولی سختترین قربانی حسین (ع) آن زمانی بود که
علی أصغر شش ماهه را روی دست گرفت برای اینکه وقتی بر
میگشت آرام آرام قدم میزد چون روی آمدن به خیمه را نداشت. کمان
حرمله قدم کمان کرد

گل نشگفته من را خزان کرد

عجب تيري به حلقومش نشسته

که راهم را بسوي خيمه بسته

الهي حرمله از غم بسوزي

که ديگر حنجر طفلي ندوزي.

خطبه دوم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمد لله رب العالمين و العاقبة لاهل التقوى و

اليقين والصلوة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين حبيب إله

العالمين أبى القاسم محمد، صلى الله عليه و آله و سلم وعلى آله الأطيبين

الأطهرين المنتجبين. اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَصِيِّ

رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ آيَتِكَ الْكُبْرَى وَالنَّبَاءِ الْعَظِيمِ وَ صَلِّ عَلَى الصَّدِيقِ

الطَّاهِرَهِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ صَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَ إِمَامِي
الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيَّ بَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ صَلِّ عَلَى أَيْمَةِ الْمُسْلِمِينَ
عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ
عَلَى بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ
الْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ حُجَّكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ أَمَنَّاكَ فِي بِلَادِكَ.

دعای فرج..

اللَّهُمَّ افْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً وَ انصُرْهُ نصراً عزيزاً. اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَ
سُنَّةَ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةً أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ..

اوصيكم يا عباد الله و نفسي بتقوي الله و أخوفكم من عقابه.

با درود و سلام بی پایان به روح مطهر سرور و سالار شهیدان رهبر
آزادگان جهان حضرت أباعبدالله الحسین (ع) و یاران با وفایش و نیز
معمار کبیر انقلاب اسلامی ایران و دو فرزند گرانقدرش جمیع مؤمنین
و مؤمنات، علما، صلحا، شهدای انقلاب، شهیدان ۸ سال دفاع مقدس،
شهدای گمنام، شهدای مدافع حرم و وطن و سلامتو امنیت مخصوصاً
سرداران گرانقدر و دانشمندان هسته ای و دیگر شهدای اخیر
تروریستی در کشور بوسیله رژیم رزل صهیونی ۴۱۷ شهید خونین
بال بخش لاریجان و با آرزوی طول عمر با عزت همراه با صحت و
سلامتی برای مقام معظم رهبری در این خطبه دوم خودم و همه شما
عزیزان را توصیه میکنم به تقوای الهی و دوری از محرمات.

نکاتِ این هفته نماز جمعه ۶ تیر ماه سال ۱۴۰۴ را بمحضر شما
نمازگزاران عزیز جمعه لاریجان عرضه میدارم.

نکته اول:

فرا رسیدنِ ایامِ محرم و سوگواری و حُزنِ آلِ الله را بساحتِ مقدسِ
صاحبِ عزا حضرت ولیعصر (عج) و مقام معظم رهبری و بهمه شما
إرادتمندان و عاشقان کوی حسینی (ع) تسلیت عرض مینمایم. دقت در
دعوت ها و نامه های امام حسین (ع) در قبل و اثنای سفر و حتی در
کربلا خیلی از اُسرارِ عاشورا و این حرکتِ انسان ساز را که با گذشت
۱۳۸۶ سال تقریباً گفته نشده بازگو میکند که حضرت امام حسین (ع)
بر اساسِ روایتِ أَنَا وَعَلِيٌّ أَبَوَا هَذِهِ الْأُمَّةَ بِعَنْوَانِ پدَرِ امتِ سعادت

جامعه را می‌خواهد لذا با فرا رسیدن ماهِ محرم مراکزی بنام مقدس امام حسین (ع) إقامة عزا میکنند هر کسی بر اساس اظهارِ ارادتش گوشه ای از کار را با کتیبه زدن و سیاه پوش نمودن اداره میکند. لذا بفرمایش مرحوم علامه طباطبائی راهِ تقرب بخدا دو چیز است یا زیارت قبر شریف ابا عبدالله (ع) یا إقامة عزای ایشان و قرائتِ زیارت عاشورا. در ماهِ محرم انسان یک عشق و محبت زیادی تو مدت کوتاهی از نورانی شدن و سبک شدن را تجربه میکند هر کسی آلودگی و گناهی دارد میتواند توی این ده روز سرنوشت خودش را مانند حُرّ که از جهنم به بهشت رسید عوض کند ده روز محرم را سعی کنید اصلاً از دست ندهید.

نکته دوم:

با تیتَر: پیروزی ایرانِ اسلامی در جنگ ۱۲ روزه با رژیم غاصب صهیونیستی باید عرض کنم از اول هدف گذاری مقام معظم رهبری مبنی بر بیچاره کردن رژیم غاصب بود که واقعاً بیچاره شد و دست بدامن همه شد که به ایران بگویید بس کند! از نُطقِ سوم تلویزیونی مقام معظم رهبری به ملت بزرگِ ایرانِ اسلامی اینطور برداشت میشود که حضرت آقا اصرار بر "پیروزی" دارند نه اشاره به آتش بس و نه اشاره و هشدار به احتمال بازگشت به جنگ! فردو را نتوانستند بطور کامل از بین ببرند ولی ما به العُدید در قطر حمله بزرگ و واقعی کردیم و این یعنی پیروزی بر آمریکا که با وحدت و همدلی ملی بدست

آمد. گنبد آهنین او هیچ فایده ای نداشت آذیرِ خطر و هشدارشان بعد از
إصابة موشکها بصدا در میآمد و پناهگاه رفتنشان بعد از إصابة دیگر
فایده ای نداشت! ایران سامانه تاد را در کنار سه لایه پدافندی رژیم
صهیونیستی تبدیل به آبکش کرد و مناطق مختلف در شمال و جنوب و
مرکز سرزمینهای اشغالی را زیر ضرب موشکهای سجیل و فتاح و
خیبر شکن گرفت این در حالی است که جمهوری اسلامی ایران هنوز
از موشکها و تسلیحات جدید تر خود رونمایی نکرده است و باز
بفرمایش حکیم انقلاب این یعنی در عمل نشان دادیم ما تسلیم نمیشویم!
"ضربات ما آنها را با خاک یکسان کرد و چنین ضرباتی در ذهن آنها
خطور نمیکرد" خوب است نگاه خود را با نگاه رهبرمان که خود را

تابع و مقلد و پیرو او میدانیم بسنجیم! چه کسی جرأت جنگ با اسرائیلی را داشت که آمریکا پشتش بود؟! حتی روسیه در جنگ با اوکراین با اینکه آمریکا پشتش بود جرئت تهدید به آمریکا را نداشت ولی ایران اسلامی این قدرت را داشت که هم اسرائیل را بخاک سیاه بنشانند و هم جواب آمریکا را با قاطعیت بدهد. البته نباید به این آتش بس خوشبین بود آتش بسِ ادعایی، سُست تر از آن است که بعنوان پایان یا حتی توقف جنگ تلقی شود چون سابقه آنها بعلتِ عدم عهد و پیمان نود درصد نشان میدهد که هر لحظه حمله کنند جمله ای را در نماز جمعه قم بامامت حضرت آیت الله العظمی جوادى آملی (حفظه الله) یاد میاد که میفرمود: همیشه با کفار و اسرائیل بجنگید نه بخاطر اینکه ایمان ندارند

ما الان در سطح دنیا با خیلی از دولتهایی که ایمان ندارند رابطه اقتصادی و تجاری داریم. اما اینجا بحثِ ایمان نیست بلکه باِستنادِ مُعَظَّم لَه بفرمایش آیه ۱۲ سوره توبه: فَقَاتِلُوا أَمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ... با پیشوایان کفر بجنگید که آنان را نسبت به پیمانهایشان هیچ تعهدی نیست امروز تنها دشمن اصلی که هیچ عهد و پیمانی ندارد همین استکبار و صهیونیسم است! آتش بسی که آشکاری مانند نتانیا هو و ترامپ طرفِ آن باشند سُست تر از یک سازه شنی در کنار ساحلِ مَوَاج است. حداقل این جنگ باعث شد همه دولتهای جهان و همه مردم چه در داخل و چه در خارج از کشور فهمیدند که ما اهل مذاکره بودیم ولی آنها عهد و پیمان را شکستند حال سوال اینجا است که اسرائیل چه اطلاعاتی داشت

که در حال مذاکره بما حمله کرد؟ در این زمینه چهار امر را میشود تصور کرد. اول: بخاطر وضع معیشتی مردم که بسیار سخت شد فکر میکرد نظام اسلامی در آستانه فرو پاشی است و مردم از مسئولین دل خوشی ندارند و نظام را رها میکنند. دوم: فکر میکرد دولتی که بر سر کار است دولتی است که آمده با آمریکا سازش و گفتگو کند و بقول خودمان کار را تمام کند. چنانچه ما حمله ای کنیم طیف زیاد و طرف داران جناحی دولت یا به قول خودشان اصلاح طلبان در مخالفت با جنگ می ایستند و مسئله مذاکره و سازش را مطرح میکنند در حقیقت این دولت مانند دولت آقای روحانی عمل میکند و دو گانه بین حاکمیت و دولت شکل گرفته که این تشدید خواهد شد. سوم: ایران بخاطر

لطماتی که از شهادتِ سرانِ مقاومت در لبنان و فلسطین خورده و سوریه هم از دست رفت و حماس نیز مشکلاتی برایش پیش آمد دیگر توانایی مقابله با ما را نخواهد داشت. چهارم: جنگِ ادراکی و تأثیر منفی دشمن از جنگ مبنی بر اینکه تاب آوری مردم دیگر پایین آمده و آنها بلافاصله تسلیم خواهند شد! این نبرد تاریخی سه تَوْهْمِ استکبار را نابود کرد. اول: تَوْهْمِ نابودی هسته ای با استواری راکتورهای ایرانی. دوم: تَوْهْمِ فروپاشی اجتماعی با سیلِ وحدت مردمی. سوم: تَوْهْمِ شکست نظامی با عقب نشینی آمریکا پس از عملیات العُدید. جهان دریافت قدرت ایران در مثلث «الله، ملت و ولایت» ریشه دارد. اینکه ترامپ بلافاصله پس از حمله موشکی ایران به پایگاه بزرگ آمریکا در

قَطَر دعوت به آتش بس میکند و جرئت اقدام متقابل بخود نمیدهد و
ساعتی بعد نتانياهو را پای آتش بس میآورد حاوی نکات قابل تأملی
است. آمریکا در هشتاد ساله پس از جنگ جهانی هرگز در برابر تهدید
نظامی عقب نشینی نکرده و مورد ایران استثناء است اساساً صلحی در
کار نیست بلکه آتش بس موقت است که از مؤلفه های آتش بس
ناپایداری جنگ است و از اسرائیل و آمریکا انتظار میرود که آتش بس
را نقض کنند. لذا اگر ما میگوییم مذاکره، با اسرائیل اصلاً مذاکره ای
نداشته و نخواهیم داشت او یک غلطی کرد و ضرباتش را خورد اگر
دوباره غلطی بکند ضربه را محکتر خواهد خورد تنها مذاکره ای که
باید بشود روی مسئله آتش بس است چون ممکن است دشمن دست به

فریبکاری بزند. سر سوزنی نباید از احتمال تکرار شرارت دشمن غفلت کرد مجلس نیز در بحث همکاری با آژانس با اکثریت آرا مبنی بر خروج از این پی تی یا تعلیق بلند مدت با آژانس انرژی هسته ای به جمع بندی خوبی رسید. بر اساس آیه ۸۳ سوره مبارکه نساء مرجع تشخیص در امور اجتماعی اعم از جنگ یا صلح ولی امر است نظر رهبری حجت شرعی و فصل الخطاب است و إِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا و هنگامی که خبری از پیروزی یا شکست به آنها برسد (بدون تحقیق) آنرا شایع میسازند در حالیکه اگر آنرا به پیامبر و

پیشوایان که قدرت تشخیص کافی دارند باز گردانند از ریشه های
مسائل آگاه خواهند شد و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود جز عده
کمی همگی از شیطان پیروی میکردید و گمراه میشدید. پس هر
تصمیمی که آقا بگیرند بدون قیل و قال سُرْمه چشمانمان خواهیم کرد و
آنها بهترین تصمیم میدانیم. انشاء الله یکایک ما خود را برای سربازی
امام زمان (عج) همراه رهبر عزیز آماده تر کنیم.

نکته سوم:

هفتم تیر سالروز شهادتِ مظلومانه آیت الله دکتر بهشتی و ۷۲ نفر از
بهترین یاران انقلاب با انفجارِ بُمب بدستِ منافقان در دفتر مرکزی
حزب جمهوری اسلامی در سال ۱۳۶۰ ه.ش که بنام روز قوه قضائیه

نامگذاری شده را گرامی میداریم و به ارواح طیبه همه شهدای گرانقدر
مخصوصاً شهدای ۷ تیر درود میفرستیم. جمله ای از حضرت امام
(ره) در مورد قوه قضائیه عرض کنم که فرموده بودند: شاید در اسلام
کمتر چیزی مثل قوه قضائیه مورد توجه بوده است و نکته اش هم معلوم
است برای اینکه همه چیز ملت از جان، مال و نوامیس مردم در تحت
سیطره قوه قضائیه است و قاضی چنانچه خدای نخواستہ نالایق و
ناصحیح باشد این در أعراض و نفوس مردم سلطه پیدا بکند معلوم است
که چه خواهد شد. در این شرایط جنگی که همه ملتهای دنیا از عملکرد
جمهوری اسلامی در دفاع از کشورش در مقابل رژیم غاصب
حمایتهای همه جانبه ای کردند یک عده از افراد وطن فروش خود

فروخته بعنوان جاسوس و نفوذی غربی ها کشور و مردم و افسران
عالیرتبه شان را از بین بردند که جای بسی تأسف است از قوه با
صلابت قضائیه که همیشه حامی ملت و کشور ایران بودند میخواستیم
خائنین به ملت را هر چه زودتر به اشد مجازات برسانند تا درس
عبرتی برای آنهایی باشد که بخون شهدا خیانت میکنند. لازم میدانم از
زحمات همه قضات دلسوز که با صبر و حوصله و خوش برخوردی
کار مردم را رسیدگی می کنند مخصوصاً از رئیس محترم دادگستری
بخش لاریجان جناب دکتر رضایی مقدم که بسیار ولایی و با متانت
هستند کمال تشکر را داشته باشم.